

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg noterer selvfølgelig med tilfredshed, at de partier, der står bag aftalen om udligningsreformen, også står bag lovforslaget her, og jeg noterer også med tilfredshed, at det ikke virker som en umulighed eventuelt at få udvidet kredsen af partier, der kunne støtte op.

Må jeg ikke sige om det med harmonisering af dækningsafgifter, at der jo ikke er lagt op til, at staten skal spare noget. Den gevinst, staten får, DUT'es selvfølgelig ud i den kommunale sektor, så der er ikke nogen gevinst for staten.

Men det er altså sådan, at vi laver en kommunalreform, hvor vi flytter ejerskabet og ejerforholdet til en række bygninger, og det forekommer måske lidt underligt, at en given amtskommunal ejendom, der har haft en given dækningsafgift, fordi den nu overgår til statsligt eje, skal udløse en anden dækningsafgift. Det er hvert fald det, der har været øjenåbneren for at få taget stilling til og få lagt det her på et ensartet niveau. Det er rigtigt, at så kan man gå op på det høje, eller man kan gå ned på det lave, og nu har vi gjort, som vi har gjort, og det er kommuneøkonomisk neutralt, fordi den gevinst, staten har, lægges ud i den kommunale sektor.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Omlægning og forenklinger i indkomstskattereglerne som led i udmøntningen af aftalen om en kommunal finansieringsreform).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 29/3 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om fordeling af skattnedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskatlovens skatteloft.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Nu er vi i gang med sriben af lovforslag, som alle kan henføres til udligningsreformen, og som igen jo læner sig op ad kommunalreformen eller er en følge af den og henføres til den, og derfor er vi nok fritaget for her at starte ved Adam og Eva hver gang. Vel har vi ytringsret, men ikke ytringspligt, så vi kan jo begrænse os lidt.

Det, der er kernen i det her, er jo skattespørgsmålet, og det, der har været størst interesse om, det kan vi også læse af høringssvarene, er spørgsmålet om reglerne om kommunernes budgettering, altså spørgsmålet om statsgaranteret budgetteringsgrundlag. Det er et forsøg på en forenkling, en sikkerhed, og det er vel nok værd at nævne her, at det sådan set er et ganske godt forslag, som sikrer, at kommunerne præcis får et ensartet skattegrundlag at budgettere på, og at man er sikker på at få det, der bliver budgetteret på. Hvis man er en lidt svagere kommune, får man rent faktisk op til budgetteringsgrundlaget, og er man vækstkommune og ryger over, får man rent faktisk også det, man så får, blot efterreguleret. Så forslaget er egentlig udmærket.

Jeg vil godt allerede her annoncere, at vi selvfølgelig har noteret os KL's høringssvar, at de sådan set mener, at det er et angreb på det kommunale selvstyre. Det noterer vi os, og vi har i forligskredsen også drøftet, at det er et område, vi gerne vil drøfte i det forløb, der nu kommer, altså om der skulle være ønsker, der kunne overhale eller begrunde, at vi skulle vende tilbage til det system, vi kender i dag. Det er nok det mest kontroversielle i det her forslag, som så har en række elementer i sig i øvrigt, som jeg skal udlade at komme ind på her.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg forstår jo, at det her forslag også er et af de forslag, hr. Leif Mikkelsen er vældig glad for, og den fornøjelse skal hr. Leif Mikkelsen bestemt have.

Men det harmonerer jo ikke rigtig med de synspunkter, man har ude i kommunerne, om fastlæggelse af budgettering og også på en række andre punkter. Man kan jo læse høringssvaret fra KL, som jo langt fra synes, at det her er et godt forslag. Det fremgår fuldstændig klart, at de mener, at de mister retten til selv at træffe beslutninger, og jeg forstår ikke, at Venstre på den måde tvinger kommunerne ind i sådan en spændetrøje, som de gør med det her forslag.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er det selvfølgelig tilladt for spørgeren også at prøve at lytte efter. Jeg pegede faktisk på, at vi har noteret os dette høringssvar, men jeg forsøgte at argumentere for, at det her i bund og grund er et godt forslag, som giver stor sikkerhed til kommunerne. Det vil vi faktisk gerne fremme, og derfor står vi bag forslaget, men noterer os KL's hovedsynspunkter om, at de opfatter det som en indskrænkning i det kommunale selvstyre. Gør man det, så er det selvfølgelig værd at drøfte, for det har ikke været hensigten. Det er slet ikke Venstres hensigt at indskrænke det kommunale selvstyre.

Hvis det er et kardinalpunkt, drøfter vi det gerne. Men jeg ønsker bare at sige, at vi synes, at vi kommer med et godt forslag, som er godt for kommunerne, som giver sikkerhed og tryghed, og som frem for alt sikrer, at de kommuner, der måske har det lidt svært og ikke når grundlaget, faktisk får fyldt kassen op. Det er ganske glimrende, men hvis det rører ved følelser osv. omkring det kommunale selvstyre, så er det værd at drøfte. Vi er sådan set helt på kommunernes side, og derfor er jeg meget imødekommende og venligt stemt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu tror jeg, hr. Leif Mikkelsen ved, at jeg godt hørte, hvad der blev sagt. Jeg nævner bare, at sådan som lovforslaget er, og sådan som ministerens høringsnotat ligger, er det jo ikke ubetinget en fremstrakt hånd.

Jeg forstår, at ordføreren ser anderledes på det. Der er også andre problemer i det her lovforslag, som jeg selv skal komme ind på lidt senere. Jeg synes selvfølgelig, det er godt, hvis man er blevet klogere i Venstre, det har jo aldrig kunnet skade og gør det vel heller ikke i det her tilfælde. Men vi må afvente og se, om man laver fuldstændig om på det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det med at blive klogere kunne andre lære af; måske blive så klog, at man satte sig til forhandlingsbordet og tog et medansvar for udligningsreformen. Ad den vej kunne man sidde med ved det bord, hvor man sikrede det kommunale selvstyre, som man nu er så optaget af, så man ikke bare lod det sejle sin egen sø eller lod andre tage ansvaret. Man kan da håbe, at det over tid ændrer sig, så også Socialdemokraterne bliver klogere.

Formanden:

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Så er det hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige, at hr. Leif Mikkelsen jo er en modig mand, når han slutter af med at sige, at vi kunne sætte os til forhandlingsbordet. Jeg ved ikke, om fru Pia Gjellerup og hr. Ole Stavad bare skulle være dukket op derovre uden invitation. Den ene gang, man blev inviteret, kom man, og derefter fik man ikke nogen invitation.

Jeg ved ikke, om det er normalt for hr. Leif Mikkelsen, at han, hvis han ved, at der er sølvbryllup i kommunen, hvor han bor, så bare møder op uden invitation. Jeg ved godt, hr. Leif Mikkelsen står med sit papir. Og den ene gang, hvor man blev inviteret, kom man, og derefter fik man ikke yderligere invitationer.

Om lovforslag nr. L 190 vil jeg godt sige, at det jo er en udmøntning, og hvis man ser på nogle af de problemer, der er deri, altså med de konsekvensændringer, kan vi se, at ministeren kalder forslaget for en forenkling. Sådan ser kommunerne jo ikke på det, absolut ikke, når man læser høringssvarene. De synes, det er ganske problematisk, at de nu skal budgettere med samme vækstprocent. Det er jo det, kommunerne ser, altså et helt anderledes synspunkt end det, som man kan læse af lovforslaget, og det, som det her drejer sig om.

Man kan også læse, at kommunerne finder, at den statslige styring er helt uacceptabel, men det har altså ikke forhindret ministeren i at lægge sådan et lovforslag frem, som vi ser nu. Som det fremgår, siger kommunerne, og det er vi helt enige med kommunerne i, at det er helt uacceptabelt, at man nu skal budgettere efter et statsligt skøn i væksten af udskrivningsgrundlaget, altså det, man skal opkræve skatter efter. Det er virkelig statslig styring af kommunerne, der her lægges op til.

Som sagt, ordningen præsenteres som en lettelse for kommunerne, men ingen kommuner, og det fremgår jo også af høringssvarene – det er jeg sikker på hr. Leif Mikkelsen og andre ordførere, der nu står bag det her, har læst – har haft problemer på det her område med at finde det statslige udskrivningsgrundlag. Så de synes sådan set, at det er styring i stedet for. Der bliver selvfølgelig foretaget en efterregulering, men det er 2 år efter indkomståret.

Kl. 16.35

Så er der også spørgsmålet om skattesager. Det er sådan, at hvis skattesager trækkes i langdrag, får kommunerne ikke provenuet. Det får kommunerne kun for de skattesager, der afsluttes inden for 2 år. Det begrundes man med, at staten jo nu har overtaget ligningen, og så er der ingen grund til, at man ubetinget får provenuet, uanset hvor mange år der går. Som det fremgår, mener man altså, at når staten nu har overtaget ligningen, er der ikke brug for det incitament, som kommunerne skulle have haft til at få det gjort færdigt.

Jeg ved ikke, om jeg ikke også ved den her lejlighed skulle nævne, at det jo indtil nu ikke er sådan, at det der med den statslige ligning er lykkedes særlig godt. En række steder er det vel nærmest brudt sammen. Jeg vil da sige, at hvis det er sådan, at vi nu får en situation, hvor staten ikke får lignet inden for 2 år, går jeg da ud fra, at man så vil levere disse penge til kommunerne, for så har staten jo et ansvar for, at kommunerne får et mindre provenu. Det må være både ret og rimeligt og naturligt.

Der er også et afsnit i lovforslaget om selskabsskatterne, som jo bestemt ikke har givet begejstring i de kommuner, hvor man har haft en aktiv erhvervs politik og tiltrukket virksomheder. Det tror jeg også alle har hørt, men det har man set stort på.

Ud over det første lovforslag er der også lovforslag nr. L 193, og det vedrører skatteloftet. Oprindeligt var det skatteloft jo sat op af staten

som et værn mod, at kommunerne ikke skulle blive unødigt griske, når de skulle opkræve skat. Det har sådan set været meningen tilbage fra 1993. Det var også mening, da vi lavede et skatteloft i 1998 og også efterfølgende, da man forhøjede det.

Det var for at sikre sig, at enkelte kommuner ikke skulle opkræve ekstra meget skat, sådan at man ikke behandlede borgerne ordentligt, og så skulle staten ligesom have sikkerhed for det. Staten vælger altså at have samme regel, 59 pct. på topskatten, nu hvor tingene er ændret, og omkring kommunalreformen får vi det særlige problem, at der er kommuner, som bliver nødt til at hæve skatten, fordi de har måttet aflevere penge til kommuner, som havde mindre indtægter. Der er jo kommuner, der får mulighed for at hæve skatten.

I de tilfælde vil det få det helt besynderlige udslag, at politibetjenten og andre, der tjener under 350.000 kr., får regningen fuldt ud, hvorimod dem, der tjener over 350.000 kr., kun får regningen på ca. 50 pct. Det er et underligt udslag af den særlige lovgivning, der ligger her. Men det er noget, man åbenbart er kommet frem til er rigtigt, bare at lade dem, som har mellemindkomster og derunder, betale fuldt ud, og lade dem, der har over, slippe lidt billigere.

Det her er jo ikke en udligningsreform. Det er en reform, der sender penge rundt mellem kommunerne. Det er ikke en reform, der i meget høj grad giver kommunerne mulighed for at levere ny service. Det er også derfor, at mange kommuner har syntes, at det var underligt, også Venstrekommuner. I vores område i Vestjylland er der mange Venstrekommuner, der havde forventet, at man, når nu man fik en udligning, kunne levere bedre hjemmehjælp og bedre pasningsmuligheder.

Det, der i stedet for kom ud af det, er, at man kan sætte skatten en lillebitte smule ned i disse kommuner, men ikke sådan, at man kan levere ekstra service, og det skal så betales af andre kommuner, som formentlig bliver nødt til at sætte skatten op for bare at levere den samme service. Det er det groteske udslag af det her kompleks, vi arbejder i, og som vi har syntes er helt utilfredsstillende.

Som det står nu, synes vi ikke, at vi kan stemme for forslaget, men selvfølgelig, hvis alle vores kritikpunkter hele vejen igennem bliver ændret til vores synspunkter, kan sagen stille sig anderledes. Det må vi så se på.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske lyst til eller behov for at kritisere det her i meget stærke vendinger åbenbart holder liv i en usandhed, der for enhver pris skal leve, nemlig at Socialdemokraterne ikke var inviteret med til forhandlingsbordet. Skal vi nu ikke se her, om vi lige kunne få den aflivet en gang for alle.

Virkeligheden er jo den – det går jeg ud fra vi er enige om så langt – at Socialdemokratiet blev inviteret hos indenrigsministeren. Jeg skal gerne træne i læsning med hr. Jens Peter Vernersen, hvis det er det. De blev inviteret og mødte op, det er vi helt enige om. På det møde fik man gennemgået forslaget, og Socialdemokraterne fik nøjagtig samme spørgsmål som alle andre partier, nemlig at nu gik der en proces i gang: Har I ønsker om at være med? Svaret var jo klart nok: Det havde Socialdemokraterne ikke.

Kl. 16.40

Der er andre partier, der kunne finde ud af på et lignende møde på den samme invitation at sige noget andet, nemlig: Ja, det vil vi godt. Og de har været med lige siden.

Så det med, at Socialdemokraterne ikke er inviteret, er opfundet til lejligheden for at fortælle socialdemokratiske borgmestre i den undrende offentlighed, hvorfor Socialdemokraterne ikke tog medansvar for det. Så skulle vi nu ikke afklare, at invitationen trods alt gælder. Man mødte op, og man kunne finde ud af at svare. Men det var bare et nej.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg er faktisk meget glad for, at hr. Leif Mikkelsen nu igen tager sit papir op, for det har han åbenbart meget glæde af. Det er rigtigt, at det papir har vi også fået. Jeg fik det også, for jeg var en af dem, der skulle have været med til mødet derovre. Men det blev så ikke tilfældet, at jeg kom det.

Men da mødet var overstået, fik jeg refereret, at det var sådan et julekaffemøde, hvor man fik klejner. Man sad og snakkede om indledende øvelser på det her område. Det var det, det var.

Der var ikke nogen som helst tvivl om, at det, der så skete efterfølgende, var, at ministeren ikke fandt, at det var umagen værd at invitere Socialdemokraterne. Der var ikke nogen som helst tvivl om det. Han kunne da ikke på det tidspunkt præcis vide, hvor vi stod henne. Men der var ikke nogen tvivl om, at man starter med

at invitere, og så kommer der ikke mere ud af det.

Uanset hvor mange gange hr. Leif Mikkelsen tager den invitation op, vil jeg sige, at vi kom til det møde. Vi var til det møde, og efterfølgende skete der ingenting, og så var vi ikke med lænere. Og som jeg siger: Det er jo ikke en skam at blive væk, når man ikke får en ny invitation. Det er sådan set meget god skik. Som sagt, jeg tror da heller ikke, at hr. Leif Mikkelsen går til en fest, hvis ikke han er inviteret.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er ingen skam at blive væk, når man har sagt nej til at blive inviteret, og det er jo virkelighedens verden. Svaret på det møde var nemlig klokkerent fra Socialdemokratiet – jeg var en af dem, der kom, modsat hr. Jens Peter Vernersen, kan jeg forstå, og deltog i mødet: Vi vil afvente, at regeringen fremsætter et lovforslag, og så har vi givetvis en række spørgsmål. Det var et ordret citat fra Socialdemokratiet. Så enkelt var det.

Der er et par partier her i salen, der på præcis det samme grundlag og ud fra det samme spørgsmål kunne finde ud af at melde sig til og komme til møderne. Så den holder ikke, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det der er en fuldstændig tilståelsessag. Selvfølgelig vil vi da afvente lovforslaget og stille en række spørgsmål. Alt andet vil da være fuldstændig fåbeligt. Det er en fuldstændig tilståelsessag fra hr. Leif Mikkelsens side. Det er jo netop sådan, det er. Og så fik vi ikke flere invitationer, så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Peter Vernersen om det med det skrå skatteloft. Jævnfør pressen kan jeg forstå, at der kan være en vis tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet bakker op om det skrå skatteloft. Kan hr. Jens Peter Vernersen måske lige uddybe det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det, som jeg siger i min ordførertale, og som jeg også godt kan gentage for hr. Wedell-Neergaard, er, at når man laver et lovforslag med den konstruktion her, så udfordrer man rent faktisk selv

det skrå skatteloft, i og med at man nu giver mulighed for at hæve skatten i nogle kommuner, som skal betale til andre kommuner. Det er jo det, det drejer sig om.

Der er kommuner her i Københavnsområdet, som skal betale til andre kommuner, og derved får de måske brug for selv at hæve skatten. Det er en regel, der bliver indført i kraft af det lovforslag, som regeringen fremsætter. Det er der ikke nogen som helst tvivl om, og konsekvensen kan så være, når man gør det på den her måde, at dem, der kommer til at betale regningen, er politibetjenten og sygeplejersken. De får regningen fuldt ud.

Hr. Wedell-Neergaard, som er folketingsmedlem, og som tjener over 350.000 kr., får kun regningen med 50 pct. Så er det bare, at jeg spørger: Var det nødvendigt at konstruere en lovgivning, der får den konsekvens?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg må sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg ikke helt kan genkende regnestykket, men da det jo er en første behandling og det drejer sig om de overordnede principper, vil jeg godt spørge hr. Jens Peter Vernersen en gang til: Er det sådan, at der er tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet bakker op om det skrå skatteloft og dermed de 59 pct.?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det var sådan, at vi selv lavede dette skatteloft tilbage i 1993. Vi gentog det i 1998, fordi det var en sikkerhed for, at kommunerne ikke kunne hæve skatten umanerlig højt. Nu bliver det brugt af staten i den lovgivning, man laver. Det kunne man have lavet anderledes. Så havde man ikke bragt sig i den situation, at de kommuner, som får mulighed for eller måske skal hæve skatten, kommer til at opkræve nye indtægter, og de, der kommer til at betale, er politibetjenten, sygeplejersken, skolelæreren, hvorimod folketingsmedlemmet hr. Neergaard slipper for betaling.

Kl. 16.45

Jeg forstår, at hr. Neergaard ikke ser regnestykket på den måde. Det må jeg sige at jeg er dybt forundret over. Jeg har jo heldigvis aldrig haft så mange problemer med at forstå den sammenhæng. Det forstår jeg at hr. Neergaard har.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, undskyld, jeg tog fejl af ordførerrækken før. Jeg skal spørge ordføreren, og det er jo sådan en lille smule akavet. Jeg kan forstå, at ordføreren ikke var til stede ved det møde, som hr. Leif Mikkelsen spørger interesseret til, og at hr. Jens Peter Vernersen selvfølgelig så ikke af den grund kan have en direkte opfattelse af, hvad det var for et spørgsmål, der blev stillet til de socialdemokratiske forhandlere. Men jeg ved, at hr. Jens Peter Vernersen har modtaget et referat den samme dag, hvor jeg redegjorde for, hvilket stiltfærdigt og hyggeligt, særegent hyggeligt møde, vi var til i Indenrigsministeriet, og hvor svaret på vores spørgsmål til indenrigsministeren var:

Jeg går ikke ud fra, at I har nogen planer om at blive inviteret til selve lovforberedelsen.

Og det svarer man da nej til. Det var lagt direkte i munden på os. Ja, så griner indenrigsministeren, det var også meget hyggeligt den dag, der var det, mægtigt, mægtigt hyggeligt. Man kan jo se det dokumenter af, at der gik 4 uger, før indenrigsministeren fandt ud af, at vi havde sagt nej. Hvis vi nu havde sagt nej før jul, så havde det nok været meget interessant at redegøre for. Men jeg har redegjort for det før, og det havde måske været mere passende, at hr. Leif Mikkelsen havde spurgt mig, der var til stede, og ikke ordføreren, der ikke var til stede.

Formanden:

Det kan selvfølgelig have en vis interesse for historieskrivningen, for med hensyn til selve lovforslagene, som vi behandler, har det vel ikke den store interesse. Værsgo, ordfører.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, jeg skal jo ikke diskutere med formanden. Det gør man ikke her, men man må sige, at det jo er hr. Leif Mikkelsen, der rejser den her problematik, og hr. Leif Mikkelsen gav selv et ganske udmærket svar. I øvrigt er fru Pia Gjellerups fremstilling præcis den, som er omdelt i vores folketingsgruppe, så der er jo ikke nogen som helst tvivl om, hvordan det her hænger sammen.

Jeg forstår, at hr. Leif Mikkelsen godt vil forsøge at lave en anden historie, og så drager han land og rige rundt med sådan et papir. Det eneste, der er lidt ærgerligt, når hr. Leif Mikkelsen møder med det papir, er jo, at godtroende Venstrefolk ude i landet kan tro, historien er rigtig.

Det ved klogere folk jo heldigvis at den ikke er. Så derfor synes jeg måske, at hr. Leif Mikkelsen skulle være lidt forsigtig med at bruge det der papir.

Jeg kan se, at det er helt krøllet i kanten, så det har sikkert været brugt mange gange i den store Venstrepropaganda, som hr. Leif Mikkelsen kører.

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Så er det hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Lovforslag nr. L 190 tager jeg først. Det lægger jo op til et forenklet system for budgettering af indkomstskattegrundlaget. Lovforslaget indebærer, at der sker en forenkling af reglerne om kommunernes budgettering og af deres indkomstskattegrundlag, da det foreslås, at alle kommuner fremover forskudsbudgetterer på samme grundlag. Alle kommuner, der er baseret på det faktiske beskatningsgrundlag for netto-provenuet efter udligning, der overstiger forskudsafregningen, vil få udbetalt det overskydende provenu. Ganske genialt, synes jeg. Og de kommuner, der er såkaldte lavvækstkommuner – nu kan jeg ikke lide det udtryk, men det står i hvert fald i forslaget – vil heller ikke blive afkrævet, hvis de eventuelt har fået for meget i forhold til det, de skulle have.

Så alt i alt hvad det angår, synes Dansk Folkeparti, at det nærmest er genialt. Men man må så sige, at vi naturligvis også har noteret os, at KL i deres høringssvar har afgivet en meget bombastisk udtalelse, hvori de er uenige, og de ønsker, så vidt jeg erindrer af teksten, at vi bevarer det nuværende velkendte system med, at man enten kan selvbudgettere eller man kan tage det statsgaranterede udskrivningsgrundlag.

Nu er den her lov jo i dag kun til første behandling, og der er en rum tid, til vi har grundlovsdag, så vi får formentlig nogle politiske drøftelser om, i hvilken udstrækning man skal lave de her ting om bl.a. på grundlag af høringsvarene. Det er jo sådan, at hvis der kommer noget ind i høringssvarene, der er godt og fornuftigt, så er det jo normalt også sådan, at vi så prøver at rette os en lille smule ind efter disse ting. Så det ser vi nærmere på, og det vil vi naturligvis gå konstruktivt ind i forhandlingerne omkring, således som vi har talt om.

Så vil jeg lige sige, at det som en del af reformen også er fundet hensigtsmæssigt, at ejendomsværdiskatten samt aktieindkomst og pensionsafgifter overgår til staten, men dog således at kommunerne vil blive kompenseret over bloktilskuddet.

Alt i alt synes vi, det er et glimrende system, og jeg vil også gerne – det er der ikke nogen ordførere, der har været inde på – for en gangs skyld nævne kirken. Det er ikke så tit, den bliver nævnt her fra Folketingets talerstol, men det her lovforslag betyder faktisk, hvis man har nærlæst det, at kirken går glip af 75 mio. kr. i provenutab på grund af alle de her omlægninger, og der er man så enige om i forligskredsen omkring det her lovforslag, at vi efterfølgende kigger på, hvordan vi finder en model, således at kirken på en eller anden måde bliver kompenseret. Det var nok om det.

Så til L 193. Det er jo også et ret vigtigt lovforslag. Det handler jo om, hvad man også har kendt under tidligere regeringer her i landet, det såkaldt skrå skatteloft, hvor det jo er sådan, at hvis man har en skatteprocent på over 59 pct., så bliver man kompenseret for det, der ligger ud over. Der er en hel del skatteydere, der, når ser de ser deres slutopgørelse, kan se, at man pludselig trækker et eller andet beløb fra alle de skatter, der er beregnet, og det er naturligvis, fordi de har overskredet grænsen til det såkaldt skrå skatteloft.

Den ordning fortsætter, men nu er det så sådan, at når nu amterne bliver nedlagt, så bliver 8 pct. overført til staten, og derfor nedsætter man nu den procent i kommunerne med det skrå skatteloft fra 32,5 til 24,5. Det er helt fuldstændig logisk. Vi glæder os over i Dansk Folkeparti, at systemet bag det skrå skatteloft fortsætter, således at der må være en øvre grænse for personlig skattebetaling i dette land, og med det, jeg her har sagt, støtter Dansk Folkeparti begge lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Dette skal måske endda kun være en enkelt kort bemærkning, men jeg forstår, hr. Nødgaard mener, at det ligefrem er genialt, hvad der ligger her i forslaget om kommunernes budgettering. Har det slet ikke slået hr. Nødgaard, at kommunerne slet ikke deler det synspunkt, og at Kommunernes Landsforening i deres høringsskrivelse mener, at det her bestemt ikke er genialt?

Det er faktisk det modsatte, og de er faktisk meget utilfredse med det. Der er jo også en betydelig forskel på hr. Nødgaards synspunkt og det, som hr. Leif Mikkelsen gav udtryk for, som var, at hvis det var problemet, så måtte man kigge på det, men det får vi måske et svar på?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu tror jeg ikke, hr. Værnersen hørte rigtigt efter. Jeg sagde, at det, der lægges op til, synes jeg personligt er et genialt system, men vi er jo fire partier om den her udligningsreform, og der har da været fremført ønsker om, at vi skulle tage ad notam, hvad KL har fremført. Det er jo klart, at hvis forligskredsen omkring den her lov snakker sammen nu mellem alle de her mange behandlinger, der skal være i Folketinget, så finder vi også ud af det.

Men det kunne jo godt være – det siger jeg sådan helt på egne vegne – at man i KL måske ikke helt hundrede procent har gjort sig klart, hvor genialt lovforslaget er, og det er det, jeg gerne vil prøve at fremhæve også i de forhandlinger, vi skal have med de politiske partier. Vi skal også tale en ekstra gang med KL omkring hørings svaret.

Prøv nu at lægge mærke til, at genialiteten består i, at det er staten, der siger, hvad udskrivningsgrundlaget er, og de kommuner, der har fået for meget, får lov at beholde det, når året er gået, hvorimod de, der vil få ekstra ud af det, får det udbetalt, og de, der har fået for meget udbetalt – nu skal jeg se at få det sagt rigtigt – får lov at beholde det.

Det er om det, jeg har tilladt mig at bruge ordet genialt, og jeg har også tænkt mig at tale med folk i KL omkring det her, for jeg tror, der kan foreligge en misforståelse, og det er den, jeg gerne vil have rettet op på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Værnersen (S):

Ja, det kan jo altid være nyttigt i forbindelse med misforståelser, men det er jo altså temmelig præcist, hvad man melder derovrefra, og det skulle da være utroligt, om den organisation skulle have taget fejl på det her område. Det tvivler jeg nu meget på. Jeg tror faktisk, de er helt klar over, at den spændetrøje, man sætter kommunerne i med det her forslag, er de ikke interesseret i.

Den forstår jeg at hr. Nødgaard altså synes er genial, men lad os se, hvad det ender i.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Der var faktisk ikke noget spørgsmål, det var nærmere en konstatering, men derfor kan jeg godt sige et par ord alligevel. Jeg fastholder, hvad jeg har sagt, men jeg fastholder også, at det her muligvis bliver ændret, og det vil Dansk Folkeparti selvfølgelig gå ind for, hvis de fire partier omkring udligningsreformen er enige om det.

Men jeg synes da nok, det var værd at tage en ekstra snak med KL omkring det. Vi får se, hvad der sker. Jeg er helt fortrøstningsfuld over for, at vi finder en fornuftig løsning på sagen.

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard. Nu behøver en kort bemærkning jo ikke nødvendigvis at munde ud i et spørgsmål. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

KL 16.55

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er vi i samme situation, som da vi forhandlede om kommunalreformen, nemlig at Socialdemokratiet, det store parti, er i stand til at møde med nye, friske ordførere, som bruger kræfter på de her forslag, og det er også helt fint, men det nedslider de stakkels borgerlige ordførere, som må køre hele striben igennem. Men sådan er det jo. Og vi undgår heller ikke gentagelser, men dem tager vi gerne.

Til spørgsmålet om budgettering vil jeg gentage, at vi fra konservativ side ser med velvilje på, at man efterfølgende tager en drøftelse omkring det at gå tilbage til det oprindelige system. Baggrunden for det er jo, at der indgår ordet selvbudgettering, og mange tillægger ordet selvbudgettering betydning af at være noget med det kommunale selvstyre.

Jeg vil bare sige, at i de år, jeg har siddet i kommunalbestyrelsen, har man gjort sig gustne overvejelser over, hvad der bedst kan betale sig: at budgettere på det statsgaranterede grundlag eller at selvbudgettere. Så vælger man det sidste, og der er såmænd ikke så meget ideologi i det. Derfor er jeg da enig med hr. Poul Nødgaard i, at den foreslåede ordning i virkeligheden er meget, meget favorabel. Det er også derfor, at når man skal lave en ændring af det forslag, som ligger i lovforslaget, så kan man ikke få den bedste af alle verdener. Man kan ikke både indføre selvbudgettering og så være sikker på at få pengene, heller ikke hvis det går skidt.

Derfor er forslaget altså, som det ligger, men vi vil se med velvilje på, hvis man ønsker at gå tilbage til det gamle.

Der ligger jo også i det her, at aktieindkomster og ejendomsværdiskat udlignes 100 pct., det er skattearter, som kommunerne kun har ringe indflydelse på, og derfor er det rimeligt, at de indgår som en statslig skat, og at det udbetales over bloktilskuddet.

Så er der en helt særlig problemstilling, og den angår de begrænset skattepligtige. Det er altså personer, som arbejder i Danmark, men bor i udlandet. Der er det sådan, at beskatningen af dem overgår til staten, og kommunerne vil blive kompenseret over bloktilskuddet. Men for nogle grænsekommuner kan det jo betyde, at de har et større provenu udefra end det, de får via bloktilskuddet. For disse kommuner vil kompensatio- nen jo ikke betale det tab, de har, når vi laver om på den ordning.

Men det skal bemærkes, at de personer, som er begrænset skattepligtige i Danmark, jo kun har et ganske lille forbrug af kommunale ydelser. De kan gå på biblioteket og nogle andre ting, men de har ikke som sådan de store udgifter til børnepasning, folkeskole og ældrepleje. Og i øvrigt gælder den her ordning ikke for alt, hvad der er omfattet af Øresundsaf-talen, idet der er den helt særlige aftale, at man bytter skattepro- venu med svenskerne. Det er særlig et sønder- jysk problem, og jeg rejser det bare her for at nævne, at det er registreret, og at der er en pro- blemstilling, som jeg ved, man er optaget af i Sønderjylland.

Så har vi nr. L 193. Der sker, som alle har gen- nemgået, som hr. Poul Nødgaard har gennem- gået, en nulstilling af den kommunale medfi- nansiering af det skrå skatteloft. Man fastholder de 59 pct., men man nedsætter fra 32,5 pct. til 24,5 pct., nemlig med det, som overgår til sund- hedsbidraget. Og begge lovforslag kan vi Kon- servative støtte.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Og så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Fra Det Radikale Venstre kan vi vedrørende nr. L 190 sige, som vi faktisk har været lidt inde på tidligere i debatten i dag, at det høringssvar, der er kommet fra Kommunernes Landsforening, gør et stærkt indtryk på os, og vi mener derfor, at det er vigtigt, at vi bruger kræfter på i forlignings-

kredsen at drøfte – jeg kunne forstå, at det må- ske også var noget, som flere partier kunne være enige om – om vi skal bevare den ordning, som er nu, hvor kommunerne altså har mulighed for selv at vælge deres beskatningsgrundlag, eller også kan de vælge det statsudmeldte beskat- ningsgrundlag.

Kl. 17.00

Jeg skal da ikke undlade at gøre opmærksom på, at det forslag, som vi har med her, faktisk sikrer, at kommunerne får en økonomi, som er mere harmonisk, fordi de kommuner, som kom- mer til at ligge under det statsudmeldte beskat- ningsgrundlag, ikke kommer af med de penge, og de kommuner, som kommer til at ligge over, får pengene.

Vi havde jo altså også, som jeg har været inde på tidligere, foreslået, at de kommuner, som er vækstkommuner – det er jo særlig dem, der kommer i klemme – kunne få mulighed for, hvis de havde likviditetsmæssige problemer, at låne pengene, så de altså kunne klare den likviditets- situation, de måtte være i.

Men konklusionen på det her er, at fra Det Radikale Venstres side er vi meget glade for, at der er denne passus, og vi ser frem til at få disse drøftelser, om lovforslaget skal ændres på det her område.

Desuden indeholder lovforslaget jo nogle for- enklinger vedrørende selskabsskat, og de skat- ter, som kommunen ikke selv har indflydelse på, flyttes over til staten. Det gælder ejendomsvær- diskat og aktieindkomstskat og pensionsafgifter, og de udlignes så hundrede procent. Så vi kan tilslutte os dette forslag.

Vedrørende lovforslag nr. L 193 om fordeling af skattenedslaget mellem staten og kommuner- ne som følge af personskattelovens skatteloft, så er det jo, som det er sagt tidligere af flere ordfø- rere, udtryk for, at man tilpasser dette med, at der nu er 8 pct., som går over til staten, og derfor sænkes udgangspunktet til 24,5. Det er et godt princip, at når kommuner hæver skatten, så kan de naturligvis ikke få mere ud af det end den skat, som tilfalder dem. Så vi kan også tilslutte os dette forslag.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu gjorde formanden jo opmærksom på, at det var lovforslaget, vi behandlede, og ikke historie- skrivning, men nu er behandling af lovforslag vel egentlig også en art historieskrivning.

I forlængelse af den socialdemokratiske udmelding vil jeg godt, uden at hr. Ole Glahn bestemt skal kommentere det, spørge, hvordan Det Radikale Venstre egentlig bar sig ad med at komme med i de her forhandlinger, for det lød jo, som om det var meget svært.

Vil hr. Ole Glahn være venlig at oplyse Folketinget om, hvilket grundlag der lå for det?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Så skal jeg bidrage med Det Radikale Venstres del af denne historie. Jeg kan bare sige, at Det Radikale Venstre klart tilkendegav på mødet i december, at vi var interesseret i at være med til at påvirke denne proces.

Så vil jeg ellers overhovedet ikke blande mig i, hvad der er sket på andre møder, som jeg ikke har deltaget i.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

SF's ordfører, hr. Kristen Touborg, kunne desværre ikke være til stede, så jeg vil sige nogle ting.

Jeg forstod også på den konservative ordfører, at det var lidt farligt at komme med en anden end den normale ordfører, fordi det betød en nedslidning af de borgerlige ordførere. Det er jo ikke så godt, og SF er grundlæggende imod nedslidning på arbejdsmarkedet, men vi kunne måske se lidt hen over det i det her tilfælde.

Jeg vil ikke gentage historien om kommunalreformen og finansieringsreformen. Det ved alle i salen at vi ikke har det allerbedst med. Elementet i det her er, at staten vil gå ind og hjælpe kommunerne for at fjerne muligheden for selv-budgettering. Det paradoksale er, at der ikke rigtig er nogen kommuner, der har bedt om hjælp, men de påtvinges sådan lidt en hjælp.

Der er ingen af SF's over tohundrede kommunalbestyrelsesmedlemmer, som vi har hørt fra, der har været interesseret i denne hjælp, men den tilbydes altså. Der er protesteret over den. Baggrunden er vel også, at der er et skattestop og en budgetklemme at holde kommunerne i, og det er så det. Vi betragter det som en indblanding i det kommunale selvstyre og en detailstyring, som ikke er rimelig.

Der er et forslag om forenkling af metoden ved fordeling af selskabsskatten. Der vil vi godt

stille det spørgsmål, om forenklingen også står mål med det provenutab, som der ligger, for det bør vel være det, der er meningen med det. Men det er så et spørgsmål, vi vil stille.

Grundlæggende kan vi ikke støtte de to lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. Poul Henrik Hedeboe. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

KL 17.05

Line Barfod (EL):

Også disse to forslag er led i udligningsreformen, og allerede derfor kan vi ikke støtte dem.

Flere andre har været inde på problemet omkring den nye metode at styre kommunernes budgetlægning på og det problem, det bl.a. giver for vækstkommunerne, så det vil jeg ikke sige noget om, men bare en kort bemærkning om den del af det, der handler om, at der skal være et skatteloft, hvordan det skal finansieres osv.

Der er jo det problem, at kommuneskatten er proportional, mens statsskatten er progressiv, altså hvad angår statsskatten er det dem med de bredeste skuldre, der betaler mest, mens kommuneskatten er proportional. Derfor synes vi, man skal se på, når man engang i fremtiden vil lave et mere retfærdigt system, at man flytter en del af beskatningen fra kommuneskat og til statsskat, så man får en progressiv beskatning i et større omfang, og så kan man sende pengene ud til kommunerne via bloktilskud og andre ordninger. Vi synes, det er urimeligt, at man ikke i forhold til den stigende del af velfærdsudgifterne, der dækkes via kommuneskatterne, også der har en progressiv beskatning.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er den indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror ikke, jeg kan berige debatten yderligere. Jeg noterer mig med tilfredshed, at der er flertal for lovforslagene her, som jo langt hen ad vejen er en logisk opfølgning af de sådan mere politiske elementer, vi drøftede tidligere på dagen.

For så vidt angår spørgsmålet om statsgaranteret udskrivningsgrundlag, så har alle ordførerne fra forligskredsen jo været inde over det emne og også meget klart tilkendegivet, at KL's

høringssvar selvfølgelig gør indtryk på os. Det er klart, og jeg siger det i en bemærkning til hr. Jens Peter Vernersen, at man naturligvis må have det klare udgangspunkt, at når KL afgiver et høringssvar, så er det bredt dækkende for det kommunale syn på sagen.

Omvendt, der skal jo være logik i tingene her, er der jo andre ordførere, der tidligere i dag har påpeget, at den høringsfrist jo ikke har været ekstrem lang. Det kan da være spændende at se i den videre proces, hvor man også må forvente, at en række kommuner møder op i Kommunaludvalget eller på anden vis skriftligt giver deres meninger til kende, om der, man kan sige, er fuld dækning for det synspunkt.

Vi forstår det godt ud fra sådan en meget principiel betragtning, men jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at den model, vi har lagt ind, faktisk set med pragmatiske øjne er en ganske lukrativ model ud fra et kommunalt synspunkt, fordi den fjerner enhver usikkerhed. Enhver efterregulering kan kun være positiv.

Man skal selvfølgelig være tilbageholdende med at stå og øse af egen erfaring, for den kan selvfølgelig også være ikkerepræsentativ, men jeg ville i hvert fald lyve, hvis jeg ikke sagde, at jeg godt kan genkalde mig situationer som kommunalbestyrelsesmedlem f.eks. i valgår, hvor der har været nogen spænding knyttet til økonomidirektørens vurdering af, hvorvidt man nu skulle vælge det statsgaranterede beskatningsgrundlag, eller om der var et eller andet i horisonten, der gjorde, at man med en vis troværdighed i behold kunne skønne et højere udskrivningsgrundlag selv, vel vidende at hvis man kom til at skønne lidt højt, så hang næste år måske sammen, men man ville få et problem hen ad vejen.

Men det kan bare være sådan nogle personlige erfaringer, jeg har gjort, som på ingen måde er repræsentative for det, der foregår i landets kommuner i øvrigt. Jeg skal ikke kunne sige det. Men man skal jo trække sine personlige erfaringer med ind i arbejdet.

Det er jo bl.a. det, der er baggrunden for, at vi så har sagt: Lad os lave fuld budgetsikkerhed her, sørg for, at enhver positiv efterregulering rent faktisk også efterreguleres og forrentes som en mulighed for i øvrigt at sikre likviditeten i den mellemliggende periode, hvis det er det, der er problemet. Men regeringen er i sagens natur åben i det her spørgsmål.

Så er jeg glad for, at der også er opbakning til det skrå skatteloft. Jeg må sige, at jeg glæder mig

over, at der er fire partier, der meget entydigt bakker op om lovforslaget her, for Socialdemokratiets ordfører efterlod mig i stor tvivl om partiets synspunkt i relation til den tryghed, der er for den enkelte skatteyder i det skrå skatteloft.

Men jeg har også noteret mig, at i dagspressen har der været divergerende syn på den sag, og jeg er i hvert fald fortsat lidt usikker på, om man som skatteyder, og her skal man jo også trække både egne erfaringer og egne interesser ind i sagen, kan være sikker på, at det skrå skatteloft måtte holde den dag, hvor Socialdemokratiet får magt, som det har agt. Det betyder ikke så meget lige nu og her, fordi der jo er sikret et stabilt flertal.

KL 17.10

Med de bemærkninger ser jeg frem til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat samt ophævelse af lov om regulering af statstilskud til amtskommuner ved ændringer i den amtskommunale udskrivningsprocent.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Bonnesen (V):

Jeg skal gøre det kort, da forslaget er en helt naturlig konsekvens af, at amterne nu nedlægges